

Entrevista **Pepe Serra** Nou director del MNAC

n diu res”

ple, a partir de les pintures de Taüll, que són un actiu brutal, podem explicar què vol dir ser català, explicar quina és la nostra identitat amb ulls d'avui. Al visitant li hem d'oferir mil relats. No cal que entri al museu amb la boca oberta per menjar-s'ho tot, només s'ha de menjar el que vol. De tota manera, abans d'ocupar-me de la col·lecció, m'he de centrar en la programació.

Enllestida la remodelació del romànic i del gòtic, la seva antecessora, Maite Ocaña, volia abordar la renovació de les sales d'art modern. Es fa seu el projecte?

No, queda descartat, no renovarem les sales d'art modern. Tot el que significa remodelar per després no poder tornar a tocar res del seu lloc no m'interessa. Perquè jo no entenc la col·lecció

com una cosa estàtica, sinó sempre canviant.

Si fos per vostè, no s'haurien remodelat les sales del romànic i del gòtic?

Han millorat molt però jo no ho hauria fet. No m'ajuda per al meu projecte, que consisteix a moure-ho tot.

Diu que la prioritat número u és la programació. Però bé deu tenir algunes temporades avançades per l'anterior directora. Només està tancada la temporada en curs.

Ocaña no va deixar cap exposició programada per al 2013?

No, i no entraré a valorar-ho. Per això dic que necessito que em deixin treballar.

Està d'acord amb fer pagar entrada per accedir a la Sala Oval, tal com vol fer el president del museu, Miquel Roca Junyent?

Hi ha milers de persones que entren al museu, no veuen res que els indiqui que això és un museu perquè el vestíbul és un desgavell, van al lavabo, caminen i arriben a la Sala Oval, van a fer un cafè i, 45 minuts després, giren cua i marxen. Això no pot passar. Ala Sala Oval hi han de passar coses.

I què hi passarà, a la Sala Oval?

Ara és un espai buit, un immens espai mort. No podem menystenir que és la font d'ingressos principal del museu, gràcies als lloguers. I això ha de ser compatible amb l'activitat que hi volem desplegar. Primera: fer de la Sala Oval una gran plaça, una àgora on passen coses diverses. Segona: muntar-hi instal·lacions.

Si hi hagués 'El mitjà', de Tàpies, el problema ja estaria resolt fa temps?

La qüestió és que no el tenim, l'artista ja és mort i l'únic que puc dir és que quan era el moment el país no va estar a l'altura de Tàpies. ■

Els sevillans Atalaya presenten al Teatre Municipal de Girona la versió del clàssic estrenada fa 20 dies

'Celestina' tot just estrenada

Dani Chicano
GIRONA

L'avarícia i la luxúria són els motors, les motivacions dels personatges de *La Celestina*, el clàssic de Fernando de Rojas (Toledo, 1470-1541), del qual el director teatral Ricardo Iniesta, amb el seu grup, Atalaya, de Sevilla, ha fet una versió –reduint-la de 65.000 a 10.500 mots– que s'ha estrenat tot just fa 20 dies a Valladolid, i que avui (18 h) es podrà veure al Teatre Municipal de Girona, sota el títol *Celestina. La tragicomedia*.

Iniesta, un director prestigiós, que va rebre el Premio Nacional de teatro l'any 2008 i que és responsable d'espectacles absolutament memorables d'Atalaya, com ara *Elektra*, *Medea* o *Divinas palabras*, considera que el text de Fernando de Rojas és "rabiosament modern", ja que és "una metàfora del que està passant actualment amb la crisi", que en la seva opinió ha desfermat un individualisme que ja és latent en la naturalesa humana. Les dificultats han fet que surti el pitjor dels personatges obsessionats pel diner i això fa "que tot se'n vagi en doi-

Una escena de 'Celestina. La tragicomedia', de la companyia sevillana Atalaya ■ L. LILLO

El text és molt modern, ja que "és una metàfora del que està passant actualment"

na", diu Iniesta. Només dues prostitutes són capaces de ser solidàries. S'anuncia que la proposta d'Iniesta respon al signes d'identitat de la companyia sevillana, amb preeminència del factor visual, una gran perfecció tècnica en l'execució, una explosió d'energia sobre l'escenari i un gran treball de cos, per aconseguir dotar la peça de molta sensualitat, molt necessària

en una obra en què també fa acte de presència la crueltat. Els vicis deformen tant el que s'explica, que voreja el grotesc. En aquest punt, Iniesta, que s'exclama que el caràcter profundament anticlerical del text no creés dificultats a l'autor, fa referència al muntatge *Divinas palabras*, de Valle-Inclán, per explicar quin és l'ambient que intenten dibuixar a Celestina. ■

Les trifulgues de Teatre Mòbil

La companyia porta avui a l'auditori de la Mercè el seu darrer espectacle

Redacció
GIRONA

La companyia Teatre Mòbil, especialitzada en espectacles familiars, presenta aquesta tarda (18 h) a l'auditori del Centre Cultural de La Mercè, l'espectacle *Les trifulgues dels*

Germans Garrapinyada, un espectacle en què els membres de la companyia interpreten precisament els membres d'un grup de comedians que actuen allà on se'ls sol·licita. Així doncs, els Germans Garrapinyada són contractats per fer un muntatge de *commedia dell'arte*, la clàssica i popular obra *Colomina i Pierrot*, o *l'amor venia amb hula-hoop*. Però a aquests tres come-

Un actor dels Germans Garrapinyada ■ X. OLIVÉ

dians maldestres l'encàrrec el va gros i acumularan, a vista de públic, una quantitat de desgràcies i desventures tan grossa, que els és impossible complir el propòsit inicial. Com a efecte col·lateral, però, el públic que assisteix al desgavell sembla que s'ho passa la mar de bé. La direcció de l'espectacle és del pallasso Marcel Gros, que també ha col·laborat en l'autoria. ■